

vil spare i det Smaa, kommer man heller ikke til Besparselser i det Store; men jeg veed ogsaa, at det kan ikke nytte Noget at spare paa Stillingen og lade Valeren gaae. Jeg troer ikke, at det kan være af nogen væsentlig Indflydelse for det Almindelige, om man lader denne Mand beholde det Vederlag, som Ministeriet har troet at burde unde ham, og jeg troer virkelig endogsaa, at han kan have for tjent det, naar jeg sammenligner hans tidligere Stilling og den lange Tid, han har arbejdet, for at naae denne Stilling, med den Løn, som nu gives ham. Jeg skal saaledes tillade mig at indstille, at Thinget vil modsætte sig Ansatgelsen af Udvalgets Indstillingspost under Nr. 29.

Tscherning: Det ærede Medlem tog feil, naar han troede, at jeg lo af Sagen; jeg smilede af den historiske Fremstilling og Levnetsbeskrivelse, som den ærede Rigsdagsmand gav os af alle, eller i det Mindste den halve Deel af Embedsmændene i Staten. Man tør vistnok sige, at over Halvdelen af Embedsmændene accurat kunne sige det Samme (Ja!). Naar man forøvrigt siger, at Manden har gjort det af Pligtfølelse, saa bør vi ikke betage ham Vren deraf, ved strax at give ham Penge derfor, saa bør vi lade ham have det, han har, eet eller to Aar endnu, for at man virkelig kan komme til Erkjendelse af, at det var Pligtfølelse og ikke Stræben efter Fordeel, der ledede ham. Men der er her slet ikke Spørgsmaal om denne Mand; denne Mand forsvinder i vore Bøteringer, vi bør slet ikke spørge om, hvorledes hans Stilling er ligeoverfor Creditorerne, eller hvorledes disses Stilling er ligeoverfor ham, vi maae ikke spørge om, hvad der bevægede ham til at gaae op til Island; havde der ifjor været nogen Grund for ham til at holde sig tilbage, og det ikke havde været muligt at staafe en Rector op til Island, hvilket jeg ikke troer, da man kunde have taget en Adjunct, som med Fornøielse havde overtaget denne Post, og som ogsaa havde de fornødne Egenkaber dertil, saa kunde han have krævet Mere, men det har han ikke gjort, og at komme Aaret efter og begjere Mere er en Bei, som jeg ikke troer, at Folkethinget bør gaae ind paa. Ved alle det Slags Ansatelser maa

der ligge en Tid mellem Embedets Overtagelse og Gageforhøielsen, ellers ville vi hver Dag see det Samme gjentaget. Den Mand, der ikke synes om den Ansatelse i et Embede, som bliver ham tilbudt, men finder det bedre for sig at blive, hvor han er, han gjør bedst i at sige det ligefrem og at blive, hvor han er; saa tager man en Anden. Det er godt, at unge Mænd kunne komme hurtigt frem, det er meget bedre, end at Folk bestandigt glide op ad Tjenesteadlerens Stige, og saa klage over, at de ikke ere fornøiede med den Forfremmelse, de have opnaaet, og som de selv have søgt (Madvig: Maa jeg bede om Ordet.) Jeg troer, at vi her, uden Hensyn til Personerne, ganske roligt bør holde os til den simple Regel, i nogle Aar at lade Gagen blive, som den er, indtil det kan være passende at give et Alderstillæg, og isærdeleshed, indtil der kommer en Gageringslov ud, der fastsætter saadanne Alderstillæg som regulære.

Madvig: I hvorvel det maa skee kan skade, at jeg reiser mig, for at forsvare det Forslag, her er gjort til et Gagetillæg for den omtalte Mand, saa troer jeg ikke desto mindre, netop med Hensyn baade til det Forsvar, der er ført for Tillæget, og til de Indvendinger, der ere fremkomne imod Forslaget, at burde udtale et Par Ord. Vedkommende Embedsmand har ikke meldt sig og søgt om noget Tillæg, men Ministeriet, som har ansat denne Embedsmand, har foreslaaet ham til dette Tillæg, og det har Ministeriet gjort efter Aftale med ham. Ministeriet har naturligviis ikke kunnet love ham dette Tillæg, men Ministeriet har paa den Tid, han ansattes, fundet det rigtigt og billigt at sige ham, at det vilde gjøre et Forslag i den Retning; han vidste naturligviis ligesaa godt som Ministeriet, at Ministeriet kun kunde gjøre Forslag, men han var tilfreds med, at dette Forslag blev gjort. Ministeriet gav det Tilfagn at ville gjøre et Forslag, fordi det dengang, uden dog at tage mindste Hensyn til de private Omstændigheder, der her ere omtalte (Hør!), erkjendte, at det var billigt. Det er allerede anført, at Rectoratet ved Reikjavik Skole er stillet lavere med Hensyn til Gageringen, end noget andet Rectorat, og at det er stillet saaledes, dertil troer jeg, at to Om-